

Слабия потокъ въздухъ ние наричаме вѣтрецъ, по-силния — вѣтъръ, а най-силния — ураганъ.

Потоцитѣ въздухъ не се движатъ винаги право, въ една и сѣща посока. Когато срещнатъ на пѣтя си високи планински склонове, тѣ или отскачатъ назадъ, или завиватъ настрана въ нѣкоя тѣснина или долина, съ една дума, заобикалятъ всичко, което се изпрѣчва на пѣтя имъ.

Въздушнитѣ течения, които се движатъ въ различни посоки, нерѣдко се сблъскватъ и на мѣстото на срещата въздухътъ започва да се върти, подемайки стълпове прахъ, пѣськъ, сухи листа и пр. Това е вихрушка, която всѣки отъ васъ е видѣлъ много пѣти на полето, въ гората, на открития харманъ, по широкитѣ селски и градски улици. Простигѣ хора мислятъ, че това е работа на зълъ духъ, а въ сѣщностъ тукъ се борятъ два вѣтра и се въртятъ на едно мѣсто дотогава, докогато единиятъ отъ тѣхъ не победи противника си и не го прогони напредъ.

Зиме немирнитѣ вихрушки дигатъ въ въздуха стълпове снѣженъ прахъ, въртятъ и рѣсятъ по земята голѣми снѣжни парцали, подхващатъ дима отъ куминитѣ и танцуватъ съ него въ висинитѣ. И всичко става отъ това, че се срѣщатъ вѣтрове, превръщатъ се въ въртящъ се стълпъ въздухъ, който подхваща и завлича въ своя бѣсенъ танцъ всичко, каквото му попадне на пѣтя.

Такава е вихрушката.

А какво нѣщо е смерчътъ? Той е сѣщо вихъръ, но могъщъ, разрушителенъ, страшенъ вихъръ: не сламки, не сухи листа и снѣжни парцали дига той по полетата и пѣтищата, а носи цѣли облаци пѣськъ или грамадни стълпове вода, разрушава кѣщи, събаря дървета и върти изъ въздуха въ своето диво хоро камъни, греди, дървета, изтрѣгнати отъ коренъ и всевъзможни отломъци.

Прев. К. Г.

